



CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 1 OCTUBRE DE 2021 | Número 137

PÀG. 5 | RESTAURANT IMPERFECT
5 anys de servei i formació solidària

PÀG. 10 | PAPA FRANCESC
"Cal consumir per viure,
no viure per consumir"

PÀG. 12 | SAGRADA FAMÍLIA
Pregària ecumènica extraordinària
per renovar la casa comuna

PÀG. 15 | BERNABÉ DALMAU
Els monestirs, esglésies particulars?

PÀG. 18 | NATURA SAGRADA
L'abadia cistercena de Lerins

PÀG. 25 | PREMI ABAT MARCET
Marion Muller-Colard i Jordi Cervera,
guardonats



El treball interparroquial, l'inici de la reforma | PÀG. 22



Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

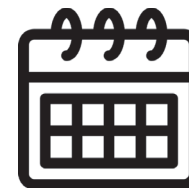
www.catalunyareligio.cat/acasa



Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments



PÒRTIC

La vida d'una persona creient no hauria de dividir-se en compartiments estancs. La fe, per una banda i la pràctica, per una altra. Som d'una sola peça. Intentar ser coherents, ens fa créixer i estimula el nostre pensament i acció. Passa el mateix amb les comunitats. Compartir iniciatives, projectes i celebracions, demana un esforç de coordinació. I sovint, s'avança més a poc a poc. Però enriqueix les relacions i les fa més sòlides.

SUMARI

5 Actualitat

Restaurant Imperfect: 5 anys de servei i formació solidària
Francesc: "Cal consumir per viure, no viure per consumir"
Pregària ecumènica extraordinària per renovar la casa comuna
Els monestirs, esglésies particulars?
L'abadia cistercenca de Lerins a l'illa del silenci
El treball interparroquial, el cas del Poble-sec
Marion Muller-Colard i Jordi Cervera, premi Abat Marcet

27 Panoràmica

La vida en la fe, per Papa Francesc
Els germans de Sant Joan de Déu deixen Manresa, per Josep-Miquel Bausset

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes





Juan Carlos Martos, nou director del Centre d'Espiritualitat Claretiana de Vic

El superior general de la congregació dels Missioners Claretians, **Mathew Vattamattam**, ha nomenat aquesta setmana nou director del **Centre d'Espiritualitat Claretiana de Vic** (CESC) al claretjà **Juan Carlos Martos**. Pren el relleu al claretjà **Carlos Enrique Sánchez**, recentment nomenat nou consultor general i prefecte general d'espiritualitat. Martos, membre de la Província de Fàtima, s'ha dedicat a l'animació de la pastoral vocacional de la congregació com a secretari general amb residència a la Cúria General dels Claretians a Roma durant 12 anys. El 2016 va ser destinat al Centre Fragua de Los Negrals (Madrid) com a director del centre.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Catalonia Sacra inclou visites amb àudio i llengua de signes a les Jornades Europees de Patrimoni

Un any més, Catalonia Sacra participa de les Jornades Europees de Patrimoni (JEP). Ho fa programant una trentena d'activitats a 18 comarques per facilitar la visita del patrimoni cultural de l'Església els dies 8, 9 i 10 d'octubre. Enguany se celebren 30 anys d'aquestes jornades. En aquesta ocasió, la web de Catalonia Sacra incorporarà àudios explicatius d'obres destacades del nostre patrimoni, per poder-les acostar a les persones amb discapacitat visual. A més, Catalonia Sacra programa aquest 2021 visites temàtiques per conèixer la tasca d'oficis relacionats amb el patrimoni.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



La Conca de Barberà descobreix la història de les campanes

Aquest dimecres un grup de l'escola Mare de Déu de la Serra de Montblanc ha fet una visita dinamitzada a l'exposició 'Tocant el cel amb una corda: Les campanes de la Conca de Barberà'. Una panoràmica del món de la campana a partir dels exemples que hi ha al territori que es pot visitar al **Museu Comarcal de la Conca de Barberà**. Es podrà visitar fins el 18 d'octubre. L'exposició parteix de la història de la campana: des que neix a l'Àsia fa 4.500 anys i passant de cultura en cultura. Fotografia: Museu Comarcal de la Conca de Barberà

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Fotografia: restaurant Imperfect de Castelldefels.

Restaurant Imperfect: 5 anys de servei i formació solidària

Pronunciada just al final de la comèdia de **Billy Wilder**, *Some like it Hot* (1958), una de les frases més emblemàtiques en la història del cinema de tots els temps és la que surt dels llavis d'un excèntric milionari davant la confessió del personatge interpretat per **Jack Lemmon** que, fugint de la màfia, s'ha passat tota la pel·lícula fent-se passar per una dona. "Soc un home" crida desesperat Lemmon (perruca en mà), però la sorprenent resposta que rep del milionari bojament enamorat del seu personatge com a dona és: "Què hi farem, ningú no és perfecte".

Sovint, aquesta és una expressió que es fa servir quan les persones volem excusar la nostra humanitat. Ningú no és perfecte o no som perfectes, i és per això que fallem. No som perfectes, i és per això que les relacions humanes no funcionen. Però, lluny de només ser una excusa, reconèixer la nostra imperfecció podria ser també un punt de partida per tractar de fer d'aquest un món millor. Aquest és, de fet, el punt de vista de les persones que lideren el **restaurant solidari Imperfect** a Castelldefels.

Segons explica la coordinadora general del projecte, **Aurora Cabezas**, "Imperfect és un pro-

jecte que neix amb el desig d'ajudar a persones que necessiten una segona oportunitat." I hi afegeix, amb un seguit de mots que descriuen els aspectes més destacables: "Imperfect és segones oportunitats, empatia, solidaritat, acollida i ajuda a tots els nivells."

Iniciativa de l'Església Evangèlica de Castelldefels

El restaurant Imperfect va obrir per primera vegada les seves portes a mitjans de setembre del 2016. La iniciativa neix a partir de la visió de l'Església Evangèlica de Castelldefels i sota el marc legal de l'Associació Compasió, que és l'ONG que dona cobertura als diferents projectes socials de l'esmentada església. Segons Cabezas, "Imperfect neix de la vocació de servei d'una església local que té com a lema: estímem Déu, parlem de Jesús i ens preocupem de les persones."

L'espai on s'ubica el restaurant solidari és el mateix edifici de l'església, i tant l'equip de treball com la junta del patronat la conformen membres de la congregació. Ara bé, aclareix Cabezas, Imperfect va néixer com a projecte social amb

el requisit indispensable d'establir vincles amb l'administració local i altres entitats de l'àmbit social. Això li imprimeix un caràcter secular que, malgrat tot, no contradiu la seva inspiració i vocació cristiana.

Del programa de formació es beneficien tota mena de persones: creients i no-creients, agnòstics, musulmans, cristians evangèlics o cristians d'altres denominacions. "La nostra tasca a Imperfect no és predicar l'evangeli (en paraules)" —afirma Cabezas— "però quan ens pregunten per què fem el que fem, aleshores la nostra resposta és que el que ens motiva és la nostra fe en Jesús."

Integració social i laboral

De les diferents organitzacions amb les quals col·labora Imperfect, destaquen especialment el departament de Serveis Socials de l'Ajuntament de Castelldefels, el Servei d'Integració Social i altres organismes com ara la Creu Roja, Caviga, Cordibaix o Parc Sanitari de Castelldefels. També tenen convenis de col·laboració amb Mesures Penals de la Comunitat i Nova Ciutadania de la Direcció de Serveis d'Atenció

i Acollida a Immigrants. Fruit de totes aquestes col·laboracions, Imperfect rep una gran diversitat de persones que no responen a un perfil determinat de la població.

Si bé la gran majoria són joves a partir de quinze anys en endavant, també hi ha gent de mitjana edat o, en algunes ocasions, ja gairebé al final de la seva vida laboral. Molts d'ells són migrants o gent local en risc d'exclusió social. També, destaca de forma especial Cabezas, és important "el nombre de dones que rebem que no han treballat mai fora de la llar i que per primer cop tenen la possibilitat d'aprendre un ofici, adquirir unes habilitats que els permeten sortir de casa i en molts casos compatibilitzar els horaris per seguir cuidant els fills."

Des de la seva posició com a coordinadora general del projecte, Aurora Cabezas constata que "després d'una llarga trajectòria desenvolupant diferents projectes i iniciatives solidàries com a església —com ara la distribució d'aliments i roba— la creació d'Imperfect fa cinc anys ens ha permès portar la idea inicial de menjador social a un nivell més enllà del purament assistencial."

En la seva plana web, llegim que l'objectiu general d'Imperfect és contribuir a la integració social i laboral de les persones que han patit o estan en risc de patir exclusió social. Aquestes persones arriben derivades de Serveis Socials de l'Ajuntament a través d'una carta. En aquest moment, la coordinadora del projecte es posa en contacte i concerta una entrevista amb els candidats. Si hi ha acord entre les dues parts, es convida a la persona a signar un contracte de voluntariat de vuit hores setmanals, més un lot de formació teòrica en forma de tallers que tenen a veure amb temes d'hostaleria, manteniment d'instal·lacions, neteja, etc., i temes d'empoderament personal, com ara treball en equip, autoestima i d'altres afins.

Ensenyar a treballar treballant

Aurora Cabezas resumeix la pedagogia d'Imperfect amb el concepte "d'ensenyar a treballar treballant" sota supervisió i acompanyament de forma permanent. Al final de la capacitació, cada persona rep un certificat on s'acredita la formació rebuda al llarg dels quatre mesos que dura el programa. Així, un cop acaben el seu temps a Imperfect, han adquirit les habilitats



i afegit al seu CV una experiència mínima que els permet incorporar-se al món laboral. I això és molt important si es té en compte la joventut, la condició de migrants o la falta de currículum laboral amb la que alguns d'ells arriben. A Cabezas li agrada deixar ben clar que tot i que Imperfect no és una agència de col·locació, "sempre fem tot el possible per facilitar contactes, ajudar en l'elaboració de currículums i en

definitiva, ajudar a trobar feina a les persones que passen pel nostre programa."

Donat que un nombre important dels usuaris són migrants, i que fins a un 80% arriben sense papers, sovint el temps de quatre mesos previst per a la seva reinserció laboral s'allarga considerablement. La principal causa d'aquesta demora es deu a l'actual llei d'estrangeria que exigeix una estada de tres anys en el país fins que algú pugui contractar legalment i durant tot un any a temps complert al sol·licitant. A partir d'aquí comença tota la tramitació d'arrelament. En aquest sentit, explica Cabezas, el projecte solidari que ella coordina és dels pocs llocs al Baix Llobregat i, segurament, l'únic a Castelldefels, que pot donar acollida i formació a aquestes persones; ahora que proporciona direcció i acompanyament en el llarg recorregut que representa aconseguir habitatge, roba, menjar i, en definitiva, establir-se i assolir els estàndard mínims d'una vida digna.

Cinc anys d'una gran família

Durant el mes de setembre, Imperfect ha complert cinc anys i al llarg de tot aquest temps han

estat moltes les persones i les històries viscu- des. Aurora Cabezas podria explicar-ne moltes, fins i tot escriure'n un llibre, diu mig de broma. Però no tot es resumeix en capacitació, habilitats i reinserció laboral. La filosofia d'Imperfect, remarca Cabezas, és ser una gran família on la persona (a pesar de les seves "imperfeccions") se senti acollida, acceptada i estimada. Una gran majoria assoleixen l'objectiu d'una feina i recuperar les seves vides. D'altres potser es queden a mig camí o mai no se'n surten del tot; "però en el seu pas per Imperfect hauran trobat l'acompanyament i tota l'ajuda possible que som capaços d'oferir" assegura Cabezas pensant en l'experiència d'una persona que no va poder superar la depressió i el dolor que van posar fi a la seva vida.

Durant els mesos de confinament, el restaurant solidari va haver de fer un ERTE, però ningú a l'equip estava content a casa seva. El xef, **Pepe Hurtado**, va anar de forma voluntària a les instal·lacions i es va posar a cuinar cada dia. Cal recordar que Imperfect dona menjar cada dia a gent que no té diners ni recursos per menjar cada dia, remarca Cabezas. Així, amb la col·laboració de Parc Sanitari i voluntaris, al llarg de

tot el 2020 es van arribar a servir un total de 10.000 àpats gratuïts. La pandèmia també va posar de manifest la solidaritat dels ciutadans de Castelldefels que, junt amb la Creu Roja i altres serveis, van ajudar a persones que arribaven a Imperfect per necessitats bàsiques d'higiene, menjar, roba, refugi emocional o, com el cas d'algun nen que a casa seva no tenia possibilitat d'estudiar en línia.

En aquest cinquè any com a projecte solidari, Imperfect vol fer una difusió especial per les xarxes socials de la tasca que duen a terme. Però, "més que celebrar i projectar la gran tasca que fem," emfasitza Cabezas, "el que volem és sensibilitzar a les persones que s'apropen i fer-los saber que hi ha molta necessitat i encara molta feina a fer. Volem promocionar els nostres valors i fer una crida a persones perquè s'involucrin a ajudar a altres persones."

Pensant en el futur, Imperfect ha establert des de fa poc temps una col·laboració amb un grup local d'empresaris que pertany a l'ens internacional BNI, "amb l'oportunitat que això representa de poder rebre algun tipus d'ajut, cooperacions o posar en contacte empresaris amb gent

que ha passat pel nostre programa de formació," assenyala Cabezas.

D'altra banda, a causa de la pandèmia, l'Escola d'Hosteleria de Castelldefels va haver de tancar l'espai de pràctiques. L'any passat van utilitzar les instal·lacions del restaurant Imperfect i l'experiència va ser tan bona que un cop obtinguda la licitació de l'espai, Imperfect serà aquest curs l'espai de formació pràctica d'aquest mòdul de formació professional bàsica.

Davant de tots els reptes i projectes de futur, afirma Cabezas, el desig d'Imperfect és continuar ajudant a les persones més vulnerables de forma sincera i genuïna, ja que "no entenem un cristianisme que afirmi la gràcia, el perdó i l'amor de Déu i no el comparteixi, encara que sigui de forma imperfect, amb els altres; seria una incoherència."

Per a més informació sobre el restaurant solidari Imperfect podeu visitar el seu [Facebook](#), [Instagram](#), [YouTube](#) i la seva [pàgina web](#).

GO KUBO!

LA NOVA PROPOSTA DE ROBÒTICA I PROGRAMACIÓ
DE BAULA PER A EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

NOVETAT
1r i 2n
PRIMÀRIA





**Francesc: “Cal consumir per viure,
no viure per consumir”**

Cada any, de l'1 de setembre al 4 d'octubre, els cristians d'arreu del món **estan cridats** a aprofundir la seva relació amb el Creador, amb tots els germans i amb tota la creació. El **papa Francesc s'ha adreçat als joves** participants del Youth 4 Climate, així com **als participants de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa sobre medi ambient i drets humans**. Dos missatges diferents que envien el mateix missatge, “no cal esperar més, cal actuar en la cura de la casa comuna”.

En un missatge de vídeo als joves participants del seminari dedicat a la promoció de l'educació sostenible en el context de Youth 4 Climate va animar els nens “a continuar el seu viatge, realitzant la tasca pel bé de la humanitat, construint així l'harmonia entre les persones i l'entorn”.

Francesc subratlla que el compromís dels joves passa per la responsabilitat de cada membre perquè “les solucions tècniques i polítiques no són suficients”. Cal, demana, “responsabilitat de cada membre i un procés educatiu que fomenti un model cultural de desenvolupament i sostenibilitat centrat en la fraternitat”.

És, afirma Francesc, a través d'idees i projectes comuns, que es podrà trobar solució per superar la pobresa energètica i situar la cura dels béns comuns "al centre de les polítiques nacionals, i internacionals, promovent la producció sostenible, o l'economia circular".

En la mateixa línia s'ha expressat Francesc als participants en el panell d'alt nivell de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa sobre medi ambient i drets humans. Francesc reconeix que la Santa Seu, com a país observador, segueix amb atenció totes les activitats del Consell d'Europa sobre el tema de la cura del medi ambient.

El Papa esmenta el proper esdeveniment de la COP26, previst pel novembre a Glasgow. Una oportunitat, explica Francesc, "per crear un nou instrument jurídic que vinculi la cura del medi ambient amb el respecte dels drets humans fonamentals".

Francesc creu que quan l'ésser humà pensa que és "el senyor de l'univers i no el seu administrador responsable, justifica tot tipus de malbaratament, tant ambiental com humà, i tracta les persones i la natura com a mers objectes".

Ja en l'Antiguitat, recorda el Papa, es deia que "cal menjar per a viure, no viure per a menjar".

Francesc demana "consumir per viure, no viure per consumir". Es necessita, doncs, "un veritable canvi de rumb, una nova consciència de la relació de l'ésser humà amb els altres, amb la societat, amb la creació i amb Déu".



Pregària ecumènica extraordinària per renovar la casa comuna

Amb el lema 'Una casa per a tothom? Renovant l'*oikos* de Déu' la basílica de la Sagrada Família acull diumenge la **pregària que tanca el 'Temps de la Creació'**. L'acte se celebra coincidint amb la vigília de Sant Francesc i té com a propòsit mostrar que tots els éssers vius comparteixen una mateixa casa.

En concret, la convocatòria parla de "fer adonar que hem oblidat que vivim a la casa de Déu, a l'*oikos*, que formem part de la seva llar, que som la seva família, la seva comunitat estimada". Hores d'ara s'han exhaurit les entrades per accedir al temple. Però la pregària també es podrà seguir **telemàticament en directe**.

La **directora del Secretariat diocesà d'ecumenisme** de l'arquebisbat de Barcelona, **Montserrat Puigdel·lívol**, és una de les coordinadores de la pregària. Valora el caràcter extraordinària de sumar tantes confessions cristianes a favor d'un àmbit d'Església que encara pot donar molt de joc. "L'ecumenisme és anar fent passes. A Catalunya es basa molt en l'amistat i fins ara s'ha centrat molt en la Setmana per a la Unitat dels Cristians". Però els darrers anys, s'han afegit a treballar per una espiritualitat ecosocial.

“Amb el Temps de la Creació podem trobar molts més punts en comú i no planteja tants problemes”, apunta Puigdemívol en referència al repte del diàleg interreligiós. És la tercera vetlla de caràcter ecumènic que aplega catòlics, ortodoxos i protestants al voltant de la conversió ecològica: “Segur que les confessions cristianes tenim molt a dir en aquest tema i oferim el nostre compromís i treball amb la cura de la Creació”.

Ecumenisme ecosocial

Aquesta vegada la convocatòria ha tingut un impuls especial. Enguany l'han fet conjuntament l'arquebisbat de Barcelona, el bisbat de Sant Feliu de Llobregat, el bisbat de Terrassa,

el Consell Evangèlic de Catalunya, Cristians per Terrassa, l'Església Evangèlica de Gràcia, l'Església Ortodoxa Catòlica Apostòlica Antioquena d'Espanya, l'Església Ortodoxa - Patriarcat de Sèrvia, la Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya, Justícia i Pau, Sacra Metròpolis Ortodoxa d'Espanya i Portugal - Patriarcat Ecumènic, i la [Xarxa Laudato Si'](#).

“El clam de la Terra i el clam dels pobres són cada cop més greus i alarmants i requereixen una acció decisiva i urgent per transformar aquesta crisi en una oportunitat”, va dir el **papa Francesc** en la [invitació a celebrar](#) aquest “Temps de la Creació”. Aquests dies també s'ha

adreçat als joves participants del Youth 4 Climate, així com als participants de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa sobre medi ambient i drets humans. De fons, [un mateix missatge](#): “no cal esperar més, cal actuar en la cura de la casa comuna”.

Cada any, de l'1 de setembre al 4 d'octubre, els cristians d'arreu del món estant cridats a aprofundir la seva relació amb “el creador, amb tots els nostres germans i amb tota la creació”. Una crida que han reforçat, al costat del papa Francesc, diversos líders espirituals.



Carles Duarte i Àlex Susanna presenten 'Veus que s'enlairen al Museu Episcopal de Vic

Dues de les veus més destacades de la poesia catalana actual, **Carles Duarte** i **Àlex Susanna**, són els protagonistes de 'Veus que s'enlairen'. Aquesta és la proposta que aquest dissabte repren el cicle 'Lletra i Esperit' del Museu Episcopal de Vic (MEV), que es va haver d'aturar a causa de la pandèmia. Els dos rapsodes estaran acompanyats de les improvisacions de la mezosoprano **Marta Valero**. L'espectacle començarà a 2/4 de 8 del vespre i és gratuït amb el sistema de taquilla inversa. A causa del protocol Covid-19 cal reserva prèvia d'entrada al MEV.

MEV | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



El districte de Sants, amb la diversitat religiosa

El **Grup de Diàleg Interreligiós de Sants** de l'AUDIR ha presentat aquest dilluns, a la seu del districte de Sants-Montjuïc, un vídeo amb intervencions de membres de diverses comunitats o tradicions religioses del districte de Sants de Barcelona. A través de preguntes i respostes, els diversos participants donen a conèixer la diversitat religiosa present als barris de Sants i pretenen trencar prejudicis sobre les creences religioses. Enregistrat a diversos indrets emblemàtics del districte de Sants, el vídeo tracta diverses qüestions, com les creences de les diferents tradicions religioses o el paper de la dona, entre d'altres. Fotografia: Sergio Arevalo.

AUDIR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Tarragona suspèn de responsabilitats eclesials Manuel M. Fuentes durant 15 anys

Durant quinze anys no podrà exercir cap responsabilitat pastoral ni tindrà veu ni vot en el capítol de la Catedral com a canonge arxiver. Són algunes de les penes que ha imposat l'arquebisbe de Tarragona **Joan Planellas**, d'acord amb la Santa Seu, al capellà **Manuel M. Fuentes i Gasó**, pel d'abús a menors **fet públic** el passat mes de febrer. Les penes van entrar en vigor el dia 1 de setembre i s'han **fet públiques** aquest dilluns. Tarragona concreta així un canvi de cultura eclesial en la comunicació, transparència i gestió a favor de la protecció de menors i a favor d'un entorn segur.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Josep Maria Soler amb el nou abat de Montserrat, Manel Gasch, a Poblet en la festa de Sant Bernat | Abadia de Montserrat.



Els monestirs, esglésies particulars?

La **recent elecció a abat de Montserrat** del pare **Manel Gasch** ha tornat a posar sobre la taula una certa admiració o enveja entre els fidels de casa nostra envers l'autonomia de les comunitats monàstiques. El dret els reconeix una exempció respecte al bisbe diocesà, i els seus membres elegeixen -després de discerniment i amb gran sentit de responsabilitat- el seu propi pastor. Dic admiració, perquè reneix de tant en tant sense efectes pràctics el tema d'una desitjable participació de les Esglésies particulars en l'elecció del propi bisbe. Aquesta autonomia en certa manera la tenen totes les comunitats religioses i diverses formes associatives dins l'Església pel que fa als seus superiors. Si entre nosaltres el cas dels monestirs pren relleu no és tant pel pes social que les abadies de Montserrat i Poblet han adquirit en la història de Catalunya com per l'essència mateixa que els prové de la tradició monàstica i, més en concret, de la Regla de sant Benet.

La paraula "autoreferencialitat", parlant de grups cristians, té mala premsa, sobretot d'ençà que amb raó el **papa Francesc** l'ha emprat per contraposar-la a una promoguda Església "en sortida". Però el concepte en si no ha de fer por

a ningú. Una anònima Regla monàstica, contemporània a la benedictina en el temps i en la geografia, preveu una osmosi força notable entre el monestir i la societat que l'envolta: els monjos, per exemple, el diumenge van a missa a l'església parroquial i s'emporten al monestir l'eucaristia que, entre setmana, l'abat no prevere els distribueix. La Regla de sant Benet, en canvi, no sols prefereix que el monestir "tingui de tot" per tal que els monjos no hagin de sortir, sinó que fa el mateix respecte al clergat: mentre l'interessat s'ajusti a la regla comunitària, un prevere que es vulgui fer monjo podrà ser-ne plenament (i no ser considerat perpètuament un hoste), i així mateix l'abat podrà decidir que un monjo pugui ser ordenat prevere o diaca.

La irradiació que sempre han tingut els monestirs, tant a Orient com a Occident, es traduí a l'època feudal en grans possessions i en promoció cultural. A les activitats agrícoles i docents s'afegiren a redós del monestir activitats evangelitzadores. Les diverses persones vinculades als monestirs han fet que al llarg dels segles l'estricta família monàstica s'eixamplés. Hi ha hagut -i encara n'hi ha algunes, poques- abadies anomenades territorials que estenen la

seva cura d'ànimes a parròquies dels voltants. I és que ben aviat arreu la figura de l'abat mostrà trets de jurisdicció episcopal, i la litúrgia ho assimilà. La butlla de **Benet XIII** que al segle XV donà al priorat de Montserrat la independència respecte a Ripoll especifica que en endavant hi haurà al monestir "un abat amb mitra, bàcul i anell".

Tot plegat fa que hi hagi persones que erròniament **confonguin els abats amb els bisbes** o d'altres recelin que el superior d'una comunitat monàstica autònoma (que pot posseir cases dependents, com en el cas de Montserrat ho són El Miracle i Sant Miquel de Cuixà) tingui trets destacats diferents de la majoria de congregacions de vida consagrada. No, l'abat és sacramentalment un simple prevere. Històricament ni tan sols sempre era clergue.

En el postconcili Vaticà II el monaquisme benedictí ha deixat de ser considerat canònicament congregació clerical i hi ha hagut assaigs de superiors no preveres (com en un temps, fora del món benedictí, ho han estat els nous moviments monàstics de Taizé i Bose, per exemple); no és rar actualment que hi hagi monjos doctes

que prefereixin no rebre ordes sagrats. Però la legislació preveu per al món benedictí l'ordenació presbiteral del superior. Això ha donat, a França, casos litúrgicament curiosos quan ha estat elegit o postulat un abat no prevere. En algun lloc han optat per fer un dia l'ordenació presbiteral i uns dies després la benedicció abacial; en algun altre cas s'ha fet una ordenació presbiteral normal però després de la postcomunio l'elegit ha escoltat l'oració de benedicció i ha rebut el bàcul.

Aquest estatus del superior monàstic porta a la reflexió de l'estatut eclesiològic del monestir. Si ens cenyim al Concili dels nostre temps, l'afirmació és contundent: la porció del poble de Déu en la qual i des de la qual existeix l'Església catòlica una i única és regida pel bisbe en un territori determinat. ¿Seria teològicament incorrecta la inscripció de l'altar major de Montserrat que diu en llatí "Sobre aquesta pedra... edificaré la meva Església de Montserrat"? Ho seria si donéssim als textos conciliaris una interpretació episcopaliana estricta (com a vegades es fa discutiblement en eclesiologia). Però si el Vaticà II, que amb tant de detall va descriure la figura de l'Església particular entorn del bis-

be, va designar la família com una ecclesiola, igualment hom pot comprendre que la figura de l'abat-pastor ha produït al llarg dels segles una certa visió del monestir com d'una Església en miniatura.

Per això el monjo elegit abat no sols és instal·lat jurídicament, com se sol fer el mateix dia de l'elecció, sinó que rep per ministeri d'un bisbe o d'un altre abat l'anomenada "benedicció abacial", celebració no inclosa en el Ritual de benediccions. Sobre això la història contemporània montserratina ens presenta dues anècdotes sucoses.

Quan l'any 1961 s'oferí a l'arquebisbe-bisbe de Barcelona, el doctor **Gregorio Modrego**, la benedicció de l'electe abat **Gabriel M. Brasó**, respongué amb complaença: "La setmana passada vaig celebrar una consagració de verges a Sant Pere de les Puel·les; amb aquest benedic-

ció abacial hauré oficiat tots els ritus del Pontifical Romà". En efecte, aquell prelat aragonès havia conferit tots els ordes sagrats als nombrosos clergues de la postguerra i havia consagrat moltes esglésies i altars.

La benedicció de l'abat **Cassià M. Just** el 1966 representà l'estrena, amb fulls provisionals ciclostilats, del ritual postconciliar, fins aleshores molt calcat de la consagració episcopal. La cerimònia plagué tant als sacerdots diocesans presents que, en el dinar de germanor, auguraren que la reforma de la consagració episcopal s'assemblés a la benedicció d'un abat!

Sant Benet vol que el monestir "tingui de tot". Però no l'aïlla de les comunitats eclesials que l'envolten. Precisament en descriure la institució de l'abat, esmenta que en el cas que es produeixin desordres en un monestir, hi inter-

vingui "el bisbe de la diòcesi a la qual pertany, o dels abats o dels cristians veïns". Per a aquests preveu que si aquests forasters negligeixen d'intervenir cometran un pecat, mentre que si estableixen "un administrador digne per a la casa de Déu, sàpiguen que n'han de rebre una bona recompensa si ho fan amb intenció i per zel de Déu".

El sentit, doncs, de la participació de creients veïns en una benedicció abacial és signe d'una coresponsabilitat de les comunitats cristianes que tenen dret a rebre la irradiació d'un monestir que cerqui Déu de debò.

Bernabé Dalmau és monjo de Montserrat

BERNABÉ DALMAU -ABADIA DE MONTSERRAT

| [LLEGIR AL WEB](#) 



L'abadia cistercenca de Lerins a l'illa del silenci

A uns vint minuts en vaixell de la ciutat francesa de Cannes apareix l'illa de Sant Honorat que és propietat de la comunitat cistercenca que hi viu i que pren el nom del bisbe d'Arles que hi fundà el primer monestir en el segle V quan estava deshabitada. Es tracta d'una petita illa ja que tot just té tres quilòmetres de perímetre i per la qual no transiten cotxes, ni hi ha hotels, només s'escolta el so de les onades i el de les campanes del monestir. És una nova descoberta de la col·lecció d'articles que oferim des de Catalunya Religió sobre **santuaris naturals**.

Com que només es pot accedir en vaixell, el trajecte entre el port de Cannes i el petit moll de l'illa de Sant Honorat es converteix en un trànsit entre dos mons. Si et situes al darrera del vaixell, observes com, a poc a poc, la ciutat i tot el que significa es va allunyant. Cannes és el regne de la preocupació per l'exterior, és a dir, per com anem vestits, calçats o pentinats i els seus carrers o passeigs es converteixen en un aparador de l'ostentació. Us he confessar que mai havia vist tantes botigues de roba i complements en una ciutat. En canvi, quan arribes a l'illa, t'adones, ràpidament, que hem entrat en un altre món on la natura i els conreus són els principals elements que configuren el paisatge.



Un espai que afavoreix la mirada interior

Ens endinsem en un territori totalment auster, quasi despullat, on només hi ha dues grans edificacions: el monestir i un restaurant. Després ens apareixen diferents petites capelles disseminades per l'illa. Per tant, som en un espai que afavoreix la mirada interior, sense preses, sense publicitat o distraccions, només camins entre boscos i vinyes o resseguint la rocosa costa, algun banc on aturar-nos per contemplar el contrast entre la terra i el mar i res més. De ben segur que no cal res més per asserenar-nos i prendre consciència, des del silenci i envoltats de natura, del que realment som.

Per arribar a l'illa del silenci cal presentar-se a la ciutat de Cannes i dirigir-se cap al port. Si venim amb cotxe al mateix port hi ha un gran aparcament. Al final del pàrquing trobarem les oficines on adquirir els bitllets per visitar les illes de Lerins ja que al costat de la de Sant Honorat hi ha la de Santa Margarita. Agafem la companyia Planaria que és propietat de l'abadia i que només fa el trajecte entre Cannes i l'illa. Hi ha vaixells, d'anada i tornada, cada hora.

Quan desembarquem travessarem l'illa pel camí que neix del moll. Amb els bitllets hauréu rebut un senzill díptic de l'illa, on apareix un plànol que ens permetrà situar-nos i bellugar-nos fàcilment per aquest tros de terra. Al llarg d'aquest primer tram de passejada ens adonarem que els arbres i arbustos mediterranis, com les alzines i els llentiscles formen petits boscos i que a cada costat ens apareixen vinyes.

L'illa té vuit hectàrees de vinya cultivades pels monjos que generen vins de gran qualitat i que són una de les fonts d'ingressos de la comunitat. Davant del mar ens apareix la capella de Sant Pere i en un dels seus murs hi ha penjats un conjunt de preguntes escrites damunt de peces de fusta, en francès i anglès, sobre la comuni-

tat cistercenca i sota seu hi ha les respostes. Un recurs senzill i funcional. Abans de visitar l'església del monestir, el rodejarem, tot resseguint la costa. Aquesta opció ens permetrà gaudir de l'antiga torre fortificada i del rocallós litoral fins arribar a la capella de la Trinitat situada en un dels extrems de l'illa. Al llarg d'aquesta passejada convé badar davant del que el camí ens van oferint i meravellar-nos amb el so de les onades o encantar-nos al sentir els tocs de les campanes i aturar-nos on desitgem i endinsar-nos en el sant badar que ens permet, des del silenci i la quietud, adonar-nos del que hi ha al darrere de tot el que els nostres ulls observen i les nostres orelles escolten. Tranquil·lament seguirem pel camí que res-



segueix la costa fins trobar un sender que torna a travessar l'illa i que ens portarà cap al monestir.

La força de la pregària

Després de moltes vicissituds històriques des de la primera arribada d'un religiós a una illa

deserta al llarg del segle V, el 1859 el bisbe de Frejus compra l'illa i deu anys més tard s'instal·la una comunitat cistercenca que encara hi roman. En un primer moment, va dedicar-se a reconstruir un monestir que havia estat abandonat i es trobava en un estat ruïnós. De l'època medieval només es conserva el claustre, algu-

nes dependències i la torre de defensa. L'església actual és d'una gran austeritat, tal com correspon als cànons cistercencs i es pot visitar de les 10,30 a les 17 h, excepte quan se celebra la missa. També es pot participar en algunes de les pregàries de la comunitat o demanar **acollida a l'hostatgeria**.



La pregària és un element molt important de la vida monàstica. Quan prega la comunitat cerca la comunió amb Déu a partir la lloança, de l'agraïment per la vida i la creació o de la compassió cap als més desfavorits. Per tant, ja sigui asseguts en un dels bancs de l'església o en un dels situats davant del mar, es pot sentir el batec de la pregària per tota l'illa. En aquests temps de pandèmia, d'incerteses, de canvis... caminar per un espai que, des de fa segles, vibra amb la força de la pregària que, no oblidem, es dirigeix a tota la humanitat; de ben segur que ens pot ajudar a mirar endins, cap al nostre cor i la nostra ànima per prendre consciència del que hi ha més enllà de les onades, els boscos i les vinyes i que ens convida a treballar per aquesta casa comuna.



Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
Ser on siguis



XV Jornada Arxiprestal de la Rambla - Poble-sec 2018

L'arquebisbat de Barcelona ha posat en marxa un pla de treball **per construir les futures comunitats pastorals**. Una reforma de l'estructura de parròquies que canviarà el mapa parroquial que fins ara tenia la diòcesi. Però és nou el treball interparroquial? Catalunya Religió enceta una sèrie d'articles per conèixer algunes realitats que ja treballen conjuntament. Comencem apropant-nos al Poble-sec, una comunitat de quatre parròquies que es van agrupar ja l'any 2014 **per Decret**.

La **comunitat de parròquies del Poble-sec** està formada per les parròquies de Santa Madrona, Sant Salvador d'Horta, Sant Pere Claver i la Mare de Déu de Lurdes. Malgrat que l'any 2014 el cardenal arquebisbe d'aleshores, **Lluís Martínez Sistach**, signa el Decret d'agrupació parroquial, el treball interparroquial ja feia anys que era una realitat. "Avui dia ja portem deu anys treballant conjuntament", explica **Joan Cabot**, arxiprest de Rambla - Poble sec. En el seu cas de la realitat va sorgir la norma. Primer va ser el treball interparroquial i posteriorment el Decret.

El treball interparroquial, el cas del Poble-sec

Feia anys que els rectors de les quatre parròquies del Poble-sec veien que els efectius per-

sonals s'anaven reduint, tant sacerdots com laics implicats. "Al final és llei de vida que les comunitats es vagin fent petites", explica Cabot. En aquell moment tres de les quatre parròquies comptaven amb rectors que superaven els 75 anys. "Teníem sensació que ens fèiem grans, que potser en un futur no hi hauria capellans per a totes les parròquies, i alhora vèiem que la idiosincràcia del propi barri ajudava a treballar plegats".

De la normalitat diària a la norma

Aquesta radiografia pastoral del moment va ser clau per començar primer, tímidament, a treballar conjuntament en alguns àmbits pastorals. "Va ser un procés volgut, gens forçat", recorda Cabot. Hi havia gent que col·laborava en una parròquia o altra però que no eren d'una parròquia concreta sinó que eren "del barri del Poble-sec". Dos anys més tard es comencen a fer reunions conjuntes dels consells pastorals de les quatre parròquies per pensar quines coses es podien fer plegats. Primer ho van fer tres de les quatre parròquies i quan a la quarta parròquia van jubilar el rector i no van posar relleu va ser quan plenament les quatre parròquies del Poble-sec caminaven ja juntes. "Tot molt natural fins que al 2012 ja es planteja fer quel-

com més seriós". De la normalitat diària va sorgir la norma en forma de Decret.

Cabot afirma que va ser interessant i clau en el procés una assemblea feta l'any 2014 durant sis mesos, amb una sessió mensual. Es va fer un document de full de ruta amb objectius i propostes concretes. Van anar configurant la nova estructura de manera que cap parròquia tingués un àmbit pastoral sinó que totes eren en tots els àmbits. En l'àmbit de l'acció social, o de litúrgia, o de catequesi, tots tenien una comissió formada per gent de les quatre parròquies. "Totes treballen conjuntament". Ara, reconeix Cabot, "hem aconseguit que la gent ja no es consideri d'una parròquia o d'una altra sinó que se senten del Poble-sec".

En el cas dels rectors tenen un nomenament *in solidum*, vol dir que els rectors ho són de les quatre parròquies. "També ens ha costat als rectors adaptar-nos i entendre que no erem d'una parròquia sinó que ho som de totes". Actualment són cinc rectors que tenen establert no tenir una missa fixa sinó que els diumenges van voltant. "La gent que va a missa no sap a qui es trobarà celebrant". Això, afirma Cabot, "també ha ajudat a ser tots referent per a tots".

Les parròquies del Poble-sec compten també amb un consell pastoral únic. "Això va ser clau", explica Cabot. Un element clau que Cabot creu que pot ser replicable arreu. "Independentment que una parròquia faci la resta per lliure, tenir un àmbit de coordinació entre parròquies és positiu arreu". Cabot matisa que la fórmula dels capellans *in solidum* arreu no sap si funcionaria, però que uns quants capellans d'una zona determinada puguin ser referents per a la gent "s'hauria de treballar a totes les parròquies des de ja mateix".

"La realitat del Poble-sec no és l'única fórmula"

Ara amb el nou mapa pastoral que l'arquebisbat de Barcelona vol posar en marxa és normal fixar-se en la realitat del Poble-sec que porta deu anys treballant conjuntament. Cabot, però, demana "no ser glorificats ni posats com a exemple ni model". Cabot defensa que cada realitat és diferent i que no cal oblidar que "no es pot reproduir fil per randa la seva experiència a tot arreu". La situació del nou mapa pastoral, afirma, "és complexa perquè cada zona és diferent". Cabot reconeix que al Poble-sec els capellans s'hi avenien ja d'entrada. "No cal que

sembli que aquesta realitat nostra és la única fórmula que funciona perquè no. Cal aprendre tot de tots”.

I davant la pregunta de si treballar interparroquialment implica viure en comunitat, Cabot explica que dos rectors viuen en una parròquia, un altre viu en una altra parròquia, un altre és

del barri i viu a casa seva, i un altre és religiós i viu a la seva comunitat. “No es tracta de viure en comunitats els capellans sinó de treballar conjuntament en l’acció evangèlica i pastoral”. Evidentment, afirma, “sempre estarà bé poder viure en un mateix espai, cadascú amb la seva autonomia, però viure junts”. El futur del Poble-sec, creu, passa per ser dos capellans que

acompanyin les quatre parròquies. “Més val anar preparant l’estructura que tenim i ser realistes perquè tenir cinc persones en un futur, com ara aquí, ho veiem complicat”.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#) 



Fotografia de Marion Muller-Colard: JacLavi sota llicència CC 4.0



Marion Muller-Colard i Jordi Cervera, premi Abat Marcet

El jurat del premi Abat Marcet pel llibre religiós en llengua catalana ha atorgat el premi a **Marion Muller-Colard**, autora de *L'altre Déu. El plany, l'amenaça i la gràcia*, i a **Jordi Cervera**, autor de *Els exiliats i empresonats de la Bíblia*. Enguany s'ha celebrat la segona edició d'aquest premi que organitza la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.

L'assaig de Muller-Colard és una traducció del francès d'**Adrià Pujol**, editat per **Fragmenta Editorial** el 2020. Un treball que La Lliga ha descrit com a "atreuït, trencador i innovador en la recerca teològica". Des del llibre de Job, proposa una reflexió potent sobre la vida quotidiana que sacseja i interpel·la a les persones, des dels conceptes de plany, amenaça i gràcia. Ho fa per tractar la lluita contra la injustícia, contra el mal, contra el dolor, el patiment i la malaltia.

Està escrit en primera persona, des de la vivència íntima de l'autora, amb una projecció de la teologia sobre la psicologia i la condició humana. Un fet que fa que, per La Lliga, "ens hi sentim reconeguts". L'assaig convida a pensar sobre "un altre Déu" com a font de vida, de lluita i d'esperança.

L'obra de Cervera editada per **Publicacions de l'Abadia de Montserrat** el 2021, és un llibre que destaca l'actualitat de la Bíblia: "Ens fa veure que no té data de caducitat i pot ser recordada amb paraules actuals", expliquen des de La Lliga. Un llibre breu i àgil de petites píndoles sobre personatges i fets bíblics relacionats amb l'empresonament i l'exili. L'obra ensenya com la Bíblia "despulla hipocresies, proclama injustícies, desvetlla consciències i assenyala amb el dit l'arbitrarietat dels poderosos".

Finalistes i menció especial

El jurat es felicita per la quantitat, la qualitat i la diversitat d'obres que compleixen els requisits de la convocatòria, de les que en va seleccionar 30 per a un examen més acurat, resultant totes elles remarcables.

Amb tot, a banda dels dos guardonats, La Lliga ha volgut fer menció especial d'un tercer llibre: *Hal·lelu-iah. Introducció a la litúrgia de les hores*, d'**Hilari Raguer**, editat per **Publicacions de l'Abadia de Montserrat** el 2019.

El monjo de Montserrat Hilari Raguer **va morir** l'1 d'octubre de 2020. Expliquen que se'n fa menció "per tractar-se d'un dels llibres més interessants de Raguer" en què presenta una introducció a la litúrgia de les hores "amb una gran pedagogia". En el llibre, "ens proposa endinsar-nos i unir-nos a aquesta forma de pregar la paraula que Déu continua adreçant avui al seu poble".

El jurat i l'acte de lliurament

El jurat del concurs ha estat format per **Silvia Coll-Vinent**, filòloga catalana i professora de la facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull; **Pere Fàbregues**, llibreter i articulista; **Josep Miquel Bausset**, monjo de Montserrat, articulista i conseller de La Lliga; **Carles Armengol**, pedagog i president de La Lliga; i **Jordi de Nadal**, expert en art i membre de La Lliga que ha actuat com a secretari.

El lliurament dels guardons als autors premiats serà el dia 12 de novembre de 2021 al vespre. En la primera edició del 2019, el premi **va ser lliu-**

rat al bisbe Sebastià Taltavull, autor de *Brots de vida* de l'Editorial Claret (2018)

El Premi Abat Marcet

El Premi Abat Marcet vol identificar i difondre el llibre de temàtica religiosa publicat en català. Amb aquesta iniciativa, la Lliga de la Mare de Déu de Montserrat vol ser útil per enfortir la presència del fet religiós en el si de la nostra cultura i de la nostra comunitat nacional i impulsar la presència de la llengua catalana en l'edició del llibre religiós. El premi vol honorar també la important obra cultural i religiosa de qui fou abat de Montserrat, **Antoni Maria Marcet**.

La Lliga agraeix la col·laboració de la **llibreria Claret** i dels altres corresponsals en la identificació i proposta d'obres per al premi. En aquesta edició han participat obres publicades en primera edició entre el 27 d'abril, festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, de 2019 i el 27 d'abril de 2021.



La vida en la fe



PAPA FRANCESC A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

En el nostre viatge per entendre millor l'ensenyament de Sant Pau, ens trobem avui amb un tema difícil però important, el de la justificació. Què és la justificació? Nosaltres, de pecadors, ens hem convertit en justos. Qui ens ha fet justos? Aquest procés de canvi és la justificació. Nosaltres, davant de Déu, som justos. És veritat, tenim els nostres pecats personals, però bàsicament som justos. Aquesta és la justificació. S'ha discutit tant sobre aquest tema, per trobar la interpretació més coherent amb el pensament de l'Apòstol i, com passa sovint, també s'ha arribat a contrastar les posicions. En la *Carta als Gàlates*, així com en la carta als Romans, Pau insisteix en el fet que la justificació ve de la

fe en Crist. "Però, jo soc just perquè compleixo tots els manaments". Sí, però la justificació no et ve d'això, et ve abans: algú t'ha justificat, algú t'ha justificat davant de Déu. "Sí, però soc pecador!". Sí ets just, però pecador, però a la base ets just. Qui t'ha fet just? Jesucrist. Aquesta és la justificació.

Què s'amaga darrere la paraula "justificació", que és tan decisiva per la fe? No és fàcil arribar a una definició exhaustiva, però en el conjunt del pensament de Sant Pau es pot dir senzillament que la justificació és la conseqüència de la «misericòrdia de Déu que ofereix el perdó» (*Catecisme de l'Església Catòlica*, n. 1990). I aquest

és el nostre Déu, tan bo, misericordiós, pacient, ple de misericòrdia, que dona perdó contínuament. Ell perdona, i la justificació és Déu que perdona tothom des de l'inici, en Crist. La misericòrdia de Déu que dona el perdó. Déu, de fet, a través de la mort de Jesús - i això ho hem de subratllar: a través de la mort de Jesús - ha destruït el pecat i ens ha donat de manera definitiva el perdó i la salvació. Justificats així, els pecadors són aollits per Déu i reconciliats amb Ell. És com un retorn a la relació original entre el Creador i la criatura, abans que intervingués la desobediència del pecat. La justificació que fa Déu, per tant, ens permet recuperar la innocència perduda amb el pecat. Com arriba la justificació? Contestar a aquesta pregunta equival a descobrir una altra novetat de l'ensenyament de Sant Pau: que la justificació es produeix per gràcia. Només per gràcia: nosaltres hem estat justificats per pura gràcia. "Però jo no puc, com fan alguns, anar al jutge i pagar perquè em doni justícia?". No, en això no es pot pagar, ha pagat un per tots nosaltres: Crist. I de Crist que ha mort per nosaltres ve aquella gràcia que el Pare dona a tothom: la justificació es produeix per gràcia.

L'Apòstol té sempre present l'experiència que ha canviat la seva vida: la trobada amb Jesús

ressuscitat en el camí de Damasc. Pau havia estat un home orgullós, religiós i zelós, convençut que de l'escrupolosa observança dels preceptes en venia la justícia. Ara, però, ha estat conquistat per Crist, i la fe en Ell l'ha transformat profundament, permetent-li descobrir una veritat fins ara amagada: no som nosaltres qui amb els nostres esforços ens tornem justos, no: no som nosaltres; però és Crist amb la seva gràcia qui ens fa justos. Llavors Pau, per tenir un coneixement ple del misteri de Jesús, està disposat a renunciar a tot allò que anteriorment el feia ric (cf. *Fil 3,7*), perquè ha descobert que només la gràcia de Déu l'ha salvat. Nosaltres hem estat justificats, hem estat salvats per pura gràcia, no pels nostres mèrits. I això ens dona una gran confiança. Som pecadors, sí; però seguim el camí de la vida amb aquesta gràcia de Déu que ens justifica cada vegada que demanem perdó. Però no justifica en aquell moment: ja hem estat justificats, però ens ve a perdonar una altra vegada.

La fe té per a l'Apòstol un valor global. Toca cada moment i cada aspecte de la vida del creient: del baptisme fins a la sortida d'aquest món, tot està impregnat de la fe en la mort i resurrecció de Jesús, que dona la salvació. La justificació

per fe subratlla la prioritat de la gràcia, que Déu ofereix a tots els qui creuen en el seu Fill sense cap distinció.

Per tant no hem de concloure, però, que per a Pau la Llei mosaica ja no tingui cap valor; de fet segueix essent un do irrevocable de Déu, és - ho escriu l'Apòstol - «santa» (*Rm 7,12*). També per a la nostra vida espiritual és essencial complir el manaments, però fins i tot en això no podem comptar amb les nostres forces: és fonamental la gràcia de Déu que rebem en Crist, aquella gràcia que ens ve de la justificació que ens ha donat el Crist, que ja ha pagat per nosaltres. D'Ell rebem aquell amor gratuït que ens permet, al seu torn, estimar de manera concreta.

En aquest context, també és bo recordar l'ensenyament que ve de l'Apòstol Jaume, que escriu: «L'home es justifica per les obres i no només per la fe - semblaria el contrari, però no és al revés -. [...] Perquè de la mateixa manera que el cos sense esperit és mort, així també la fe sense les obres està morta» (*Jm 2,24.26*). La justificació si no floreix amb les vostres obres, serà allà, sota terra, com morta. Hi és, però nosaltres l'hem de fer actuar amb les nostres obres. Així les paraules de Jaume integren l'ensenyament

de Pau. Per a tots dos, per tant, la resposta de la fe exigeix que siguem actius en l'amor de Déu i en l'amor del proïsme. Per què en aquell amor"? Perquè aquell amor ens ha salvat a tots, ens ha justificat gratuïtament, gratis!

La justificació ens insereix en la llarga història de la salvació, que demostra la justícia de Déu: davant les nostres caigudes contínues i les nostres insuficiències, Ell no s'ha resignat, sinó que ha volgut fer-nos justos i ho ha fet per gràcia, a través del do de Jesucrist, de la seva mort i resurrecció. De vegades he dit quina és la manera d'obrar de Déu, quin és l'estil de Déu, i ho he dit amb tres paraules: l'estil de Déu és proximitat, compassió i tendresa. Sempre és a prop nostre,

és compassiu i tendre. I la justificació és precisament la més gran proximitat de Déu amb nosaltres, homes i dones, la compassió més gran de Déu cap a nosaltres, homes i dones, la tendresa més gran del Pare. La justificació és aquest do de Crist, de la mort i resurrecció de Crist que ens fa lliures. "Però, Pare, jo soc pecador, he robat...". Sí, però a la base ets un just. Deixa que Crist faci aquella justificació. Nosaltres no estem *condemnats*, a la base, no: som *justos*. Permeteu-me la paraula: som *sants*, a la base. Però després amb les nostres obres ens tornem pecadors. Però, a la base, som sants: deixem que la gràcia de Crist ens doni la justícia, que aquella justificació en doni la força per seguir endavant. Així, la llum de la fe ens per-

met reconèixer la infinita misericòrdia de Déu, la gràcia que actua per al nostre bé. Però la mateixa llum ens fa veure també la responsabilitat que ens ha estat confiada de col·laborar amb Déu en la seva obra de salvació. La força de la gràcia ha d'anar acompanyada de les nostres obres de misericòrdia, que estem cridats a viure per donar testimoni de la grandesa de l'amor de Déu. Visquem amb aquesta confiança: tots hem estat justificats, som justos en Crist. Hem d'implementar aquesta justícia amb les nostres obres.

Traducció: Josep M. Torrents



Els germans de Sant Joan de Déu deixen Manresa



**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Aquest mes de setembre els Germans de Sant Joan de Déu han deixat Manresa, després de 89 anys de presència a l'Hospital. La "*realitat social*", com deien els dos últims membres de l'Orde Hospitalari, Joan Esparza i Jesús Pineda, i la manca de vocacions, ha fet que els Germans de Sant Joan de Déu hagin de deixar Manresa.

Afables i senzills, des que el 1932 es va crear el sanatori per a nens amb poliomièlitis i tuberculosi, aquests religiosos han estat uns homes sempre a punt a fer el bé i sol·lícits en l'atenció als malalts.

Degut als anys que vaig ser infermer de Montserrat, he conegut molts dels Germans de Sant

Joan de Déu: Salvador, Josep, Santi, Joan Manel, Narcís, Javier, Joan.... Les estades a Sant Joan de Déu, tot acompanyant els monjos malalts, em va ajudar a copsar la delicadesa d'aquests germans, que amb el somriure i la paraula mesurada i oportuna, sempre estaven atents a les necessitats dels altres. Per això en el seu servei d'acompanyament espiritual i religiós, els Germans de Sant Joan de Déu feien que l'estada a l'hospital fos sempre, malgrat el trasbals d'un infart o d'una fractura de fèmur d'un monjo, un temps per humanitzar la fragilitat i la feblesa dels malalts. Aquests religiosos també ens acollien fraternalment als monjos al seu menjador, quan acompanyaven els malalts de Montserrat ingressats a l'hospital. Aquesta sol-

licitud fraterna i la sensibilitat dels Germans de Manresa, era un signe de la comunió que hi ha entre ambdues comunitats.

Al llarg dels anys que vaig ser infermer de Montserrat, sempre he trobat en la comunitat dels Germans de Sant Joan de Déu de Manresa, homes de Déu, sensibles al sofriment dels més necessitats i acollidors en la fraternitat.

Amb senzillesa i joia renovada, els Germans de Sant Joan de Déu de Manresa han seguit el carisma de servei de l'obra apostòlica de Sant Joan de Déu, un portuguès pelegrí pels camins d'Europa, fins que a Granada va descobrir la missió que Déu li confiava: atendre els malalts.

Després de 89 anys de treball en la pastoral sanitària a l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa, aquests homes, amb la bata blanca i el somriure als llavis, mostren en la faç i en el cor la seva passió per l'Evangeli i com el bon sa-

marità, saben acollir i atendre tots aquells que, degut a la fragilitat de la vida, es troben en la malaltia.

La ciutat de Manresa i el Bages sempre recordarà el servei abnegat d'aquests religiosos, que han sabut servir amb vocació samaritana, i per tant, hospitalària, al llarg de 89 anys, els malalts ingressats a l'hospital Sant Joan de Déu. Quan la fragilitat de la malaltia ens fa més vulnerables, és important tenir al costat unes persones que, com el bon samarità, ungeixen les ferides del cos i del cor amb l'oli de la misericòrdia i el vi de la caritat, tot infontent als malalts i als seus familiars, coratge i esperança. Com han fet durant tants anys aquests religiosos a Manresa.

El diumenge 19, tot comentant l'Evangeli d'aquell dia, i com si el papa estigués pensant en els religiosos de Manresa, Francesc deia: *"Avui en dia la paraula "servei" sembla estar una mica descolorida, desgastada per l'ús que en fem d'ella. Però a l'Evangeli té un significat*

precís i concret. Servir no és una expressió de cortesia: és fer com Jesús, que resumint la seva vida en poques paraules, va dir que havia vingut "no a ser servit sinó a servir" (Mc 10:45)". I el papa continuava així: "La nostra fidelitat al Senyor depèn de la nostra voluntat de servir". I com han fet els Germans de Sant Joan de Déu de Manresa, "Quan més servim, més sentim la presència de Déu. Especialment quan servim els qui no tenen res" (Religió Digital, 19 de setembre de 2.021).

En el seu viatge a Centre Europa, aquest mes de setembre, el papa Francesc deia: *"Jesús us espera allà on hi ha fragilitat, no comoditat; on hi ha servei, no poder; on és possible encarnar-se, no buscar sentir-se satisfet"*. Aquesta ha estat la missió i la tasca del Germans de Sant Joan de Déu que, durant 89 anys a Manresa, han estat servidors de la fragilitat.



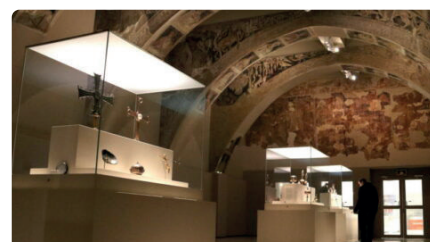
Sor Lucía alerta que a Manresa es fa campanya contra les vacunes
DLL, 27/09/2021 | REGIÓ 7



La lava enfonsa l'església de Todoque, a la Palma
DLL, 27/09/2021 | VILAWEB



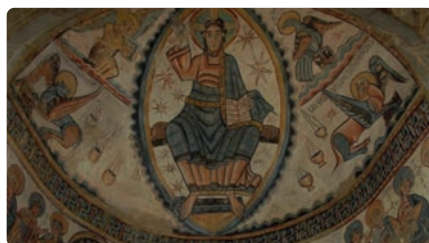
El Govern invertirà uns 450.000 euros en el monestir de la Portella
DLL, 27/09/2021 | REGIÓ 7



Paralitzen el procés judicial de les pintures de Sixena fins que no ho resolgui el Suprem espanyol
DM, 28/09/2021 | VILAWEB



23a edició del Festival de Cinema Jueu a Barcelona, amb la seva directora Daniela Rosenfeld
DM, 28/09/2021 | RADIO SEFARAD



Cent anys de l'espoli de les pintures del Castell de Mur
DC, 29/09/2021 | LA VANGUARDIA



La comunitat musulmana ja supera els 96.000 fidels a les comarques gironines
DC, 29/09/2021 | DIARI DE GIRONA



El Papa demana perdó a Mèxic pels "pecats" comesos durant la conquesta espanyola d'Amèrica
DC, 29/09/2021 | NACIÓ DIGITAL

Fundació Pere Tarrés @Fundperetarsés

Avui és un dia especial a la Facultat! Demà se celebra el [#diaeducaciosocial](#) i durant tot el dia s'hi celebra una jornada per plantejar els reptes de futur de la professió.
 Felicitats a tots els educadors/es i als que esteu en camí de ser-ho! [#DiaEs](#) [#educaciosocial](#) [#SocSocial](#)



11:15 · 01 oct. 21 · Twitter Web App

Jesuites Catalunya @jesuitescat

Monitors i monitores de l'Esplai "al Vent!", l'Esplai llelà i el Reforç "al Vent!" es van reunir per començar a planificar les activitats que faran al llarg del curs. Són els equips de lleure i acompanyament a la infància de la [@fundaciolavinya](#) [fundaciolavinya.org/actualitat/202...](#)



10:00 · 01 oct. 21 · Twitter Web App

La Salle Catalunya @LaSalleCat

ACOLLIDA: Iniciar la jornada o una activitat amb un moment de trobada i reflexió afavoreix la motivació de l'alumnat. Amb l'acollida els fem participants de la introducció. [#NCALaSalle](#) [#LaSalle](#) [#EstàsACasa](#) [#MiraMésEnlà](#) [#SomLaSalle](#)



15:37 · 30 sept. 21 · Hootsuite Inc.

Abadía de Montserrat @montserratinfo

Avui la nostra Escola Filosòfica i Teològica de [#Montserrat](#) inicia un nou curs. La lliçó inaugural la imparteix la Dra. Claustra Solé.



9:42 · 01 oct. 21 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC @EscolesFEDAC

El Dia Internacional de les [#PersonesGrans](#) posa el focus sobre els reptes actuals per garantir el seu benestar. Precisament, la [#vellesa](#) és un dels temes de l'exposició de l'artista [@sirolopez](#), que visita les [#escolesFEDAC](#). Què en pensem de la relació entre avis i infants?



8:30 · 01 oct. 21 · Metricool

EscolaniaMontserrat @EscolaniaMont

Estem joiçosos d'haver pogut acollir una de les reunions presencials de l'[@ACCatalunya](#) a Montserrat. Agraïm els seus membres el fet d'haver vingut i les paraules que ens han transmès després d'haver escoltat l'Escolania cantar a Salve.



10:54 · 29 sept. 21 · Twitter for Android

Obs Blanquerna @ObsBlanquerna

Evangelizar en menos de un minuto o [#TikTok](#) y [#Religión](#), trabajo final de master [@BlanquernaFCRI](#) de [@Abcoal](#) dirigido por la profesora [@miriamdiez](#) [@uramonlull](#)



15:51 · 30 sept. 21 · Twitter for iPhone

Vedruna Catalunya Educació @VedrunaCat

Presentem l'eina per la diagnosi del treball dels [#ODS](#) en el marc de la 9a Trobada de Centres Innovadors [#JornadaDIM](#)
 Podeu descarregar-la aquí: [sites.google.com/xtec.cat/ods-c...](#)



Manel Salas y 4 más

14:12 · 30 sept. 21 · Twitter Web App

Maristes Catalunya @MaristesCat

"Es busquen voluntaris". El [#CentreObertRialles](#) es prepara per a la trobada de demà a [@scgramenet](#) per posar en contacte [#voluntariat](#) i entitats. Ho han explicat al programa [@fetamidatv](#) de [@BDCcomunicacio](#). Ho podeu veure aquí: [bdncom.alacarta.cat/fetamida/tall/...](#) [#MaristesEscolta](#) [#FetAMida](#)



9:53 · 01 oct. 21 · Twitter Web App

Libreria Claret @LibreriaClaret

El proper 6/10 l'Editorial Claret presenta, juntament amb [@MigraStudium](#): 'Pedagogia de la convivència', un llibre fruit de la reflexió recollida al llarg de molts anys de treball en el projecte Espai Interreligiós de la Fundació.

Us hi esperem ▲18.00h al C/ Palau, 3 de Bcn



13:01 · 30 sept. 21 · Hootsuite Inc.

Justícia i Pau @JusticialPau

Estem molt contents i contents d'anunciar-vos que aquesta primavera celebrarem la 1a Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres

Encara queda molta feina per fer, però volíem compartir ja la gran notícia.

A poc a poc us anirem informant de tot el que estem preparant!



Lafede.cat-organitzacions per a la Justícia global y 4 más

11:51 · 27 sept. 21 · Twitter Web App

La Sagrada Família @sagradafamilia

El pròxim divendres, 1 d'octubre, amb motiu del Dia Internacional de la Gent Gran, il·luminem la façana del Naixement de color blau entre les 20 i les 24 h [@AmicsGentGran](#)



10:47 · 28 sept. 21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ



Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar i Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE



AMB LA COL·LABORACIÓ DE



Amb el suport de:

